

אלו נערות פרק שלישי כתובות

לה.

עין משפט
נר מצוה

מ א ב מיי פ"א מהל'
 נערה בחולה הל' יג
 ופ"ד מהל' חובל הל' ז
 סמג עשין ע טוש"ע ח"מ
 ס' חכ סעף ד:
מג א ב מיי פ"א מהל'
 נערה בחולה הל' יא
 ופ"ג מהל' גניבה הל' א
 סמג עשין נד:
מב ד מיי פ"ט מהל'
 חובל הל' ט ופ"ה
 הל' א סמג עשין ע טוש"ע
 ח"מ ס' חכ סעף ב:

תוספות רי"ד

א"י ומי איבא למי?
חייבי מיתונ שוונגן חייבין?
והונגה דעם חוקי? מכה
אום ומכה בהמה שלשמה
הום מכה בהמה לא חליב?
בה בין שוונגן לך במיד?
מך מתבולן לאינו מתבול?
מך דור ירידה דור עלייה?
לפוטור ממון אלא לחייבו?
ממון אף מכה אלא מכה
חלקת בה בין שונגן למיד?
מך מתבולן לאינו מך דור?
ירידה לדרע לחייב? מון
אלא לשונגן חייבין?
מהרואה (מכה) מכה
בהמה שלשמה ומכה אלא
לא ישלם אלא יומה הקיש
לשונגן ממון ומכה אלא
חליבו ממון דמכה בהמה.
מך מכה בהמה אף לך
מך חליב לפוטור מלשלם
אדאם מוצע לעולם בין
עך ובין ישן בין שונגן
אין מיד אף מכה אלא
אין לך בחילוק לחיובא
ומכה בחילוב לעולם חייב
אדאמ? ב"ק פצע חתת
פצע לחייב השונגן כמזיד
ואונסן כרצון פ' סיני
מתבולן אין כי חיוב מכה
באדם פ' דור עלי שחכנה
בגנבתה דור יא בחור
מנטשה לעולם פ' ארר
דור עליה וכי משום דגבי
גלות הדורב בשונגן איבא
חילוק בין דור ירידה
(כדאמרי)
בסס' מכות לך כשדורן
ידידו גולה דכתיב ושל
עליו דע שישול דורן
נפילה: אלא כי אתא רבי
אמר חייב שונגן דכ"ע
לא פליגי דפטרין פ' שמי
מזונת דבי חוקי? כי פליגי
בחיבי' מלקות שונגים
מיתות איתקושן וחיבי'
מלקות איתקושן (איתקושן)
אמר פטור בחיבי' רבבה
מיתות חייב' מלקות חייבי'
מיתות חייב' ריבתיא אלא
אמר שישן שרש פ' ואמר
בחיבי' מיתות אלא חייב
פצע למות ואמרי חייב
והי' אם הכן הוה הרשע.
אמר אמר אחיב מכה
מכה פ' החייבי מלקות
ונמי איתקש לפכה חייב
ולא נמי דחיי' ילפנין
וקרי' דרבי:

מאי לאו אסון ממנו. אם לא מתה האשה יענש ה' היום בדמי ולדות
הא אם מתה לא יענש ואפי' לא התרו בו וקשיא לר' יוחנן: **לא דין**
אסון. הכי קאמר קרא אם איך משפט מות לנוגף כגון שלא מתה
האשה או מתה ולא התרו בו עונש יענש: **מדה אדם ומכה בהמה.**

מכה בהמה ישלמנה ומכה אדם לא
ישלם אלא יומת הקיס פטור ממון
דמכה אדם לחיוב ממון דמכה בהמה
מה מכה בהמה אין לך צו חילוק
(א) לחיוב אף מכה אדם אין צו
חילוק (ב) פטור. מכה בהמה לגלום
חיוב דאמרי' ב"ק (דף כו:) פלע תחת
פלע' לחייב על השוגג כמזיד ואונס
כרתון: שאין מחבין. אין צו חיוב
מיתה בזה: דרך עלייה. שהכהו
בזהבצת ידו או שחתכו בחרצו
למלטה למעלה: צין דרך ירידה
לדרך עלייה. משום דצני גלות הדורב
בשוגג איכא חילוק צין דרך ירידה
לדרך עלייה כדאמרי' במכות (דף כו:)
כל שצדק ירדמו גולה דכתיב (ויפל
עליו עד שפול דרך) ופילה: כוני
לאלף אלף שטין דחייב דחייב אלף

עמכם לה פליגי ופסוקי: מהמלך 37
 חוקיה: חייבי מיתות איתקוש. למכה
 זהבה: אסירי רשע רשע. ואמר
 בחייבי מיתות אשר הוא רשע למות
 ונאמר בחייבי מלקות והיה אם בן
 הכות הרשע: רבא אמר אסירי מכה
 מכה. דמלקות נמי איתקוש למכה
 זהבה ולא מנורה שזה לחייבי מיתות
 ילפינן: ואיש כי יתן מוס בעמיתו
 לאשר עשה בן יעשה לו. והאי יעשה
 לו מלקות קאמר. ולקמן פריך והא חובל
 בחייבי בתשלומין ולא מלקות: והאי
 מלקות לאו מכה כדבי אלא כי יתן
 מוס ומאי אסירי מכה מכה דקאמר
 רבא: הכאה הכאה קאמרינן. ומוס
 ע"י הכאה הוא ניתן: וחובל בחייבו
 רב תשלומין הוא. והיכי מוקמת ליה
 בת מלקות ופטור ממון: אס אשו
 טניו. הניי הרף: והכאה שיש בה

פרוטע. ולתשלומין דהא מקרא דבתריה ילפינן דכתיב ביה כן יתן
 זו דבר הניתן מיד ליד: מנהו ענין. להאי כן יעשה לו: להגא
 שאין זה שוה פרוטע. ולמלקות ואיתקיש למכה בהמה שלא תחלוק זו:

סוף

מאי לאו אסון ממש. אע"ג דספיה דקרא דאסון יהיה ע"כ היינו דין אסון דכתיב ונתת נפש וגו' מ"מ לא יהיה אסון הוה משמע ליה אסון ממש אי נמי אס אסון יהיה נמי צדיק למימר דהוי אסון ממש ודריש ונתת נפש וגו' היינו ממונן: **ובי איבא** א"מא דאמר חייבי מיתות שנגזר חייבין והא

דִּין אֶסּוֹן אִיכָא דְאֶמְרִי
וְלֹא יִהְיֶה אֶסּוֹן עֲנוּשׁ
לֹא אֶסּוֹן מִמֶּשׁ אִמְר
חִיבֵי מִיתוֹת שׁוֹגְגִין
י חֻקִּיהָ מִכָּה אֶדָם
בְּהִמָּה לֹא חִילְקֶת בּו
בֵּין מִתְכוּוִּין לְשֹׂאִין
לְדָרֶךְ עֲלִייהָ לְפֹשְׁטוֹ
אֶף מִכָּה אֶדָם לֹא
בְּמוֹזֵד בֵּין מִתְכוּוִּין
יִרְיֶדָה לְדָרֶךְ עֲלִייהָ
י מִמּוֹן אֵלָּא כִּי אֵתָא
תְּשׁוּגָתָא כּוּלִּי עֲלֵמָא
פְּלִיגִי בַּחֲיִיבֵי מַלְקוֹת
י וְחֹנֵן אִמְר חִיב חִיבֵי
מַלְקוּיּוֹת לֹא אִיתְקוּשׁ
בְּפִירוּשׁ רִיבְתָּה תוֹרָה
מִיתוֹת יִכְּנִין רִיבְתָּה
א רִשְׁעִי רִשְׁעִי רַבָּא
אִמְר לִיה רַב פֶּפֶא
ימָא וּמִכָּה בְּהִמָּה
תָּהּ הָאִי בְּקִטְלָא כְּתִיב
נִפְשׁ בְּהִמָּה יִשְׁלַמְנָה
י לִיה וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוֹם
בֶּן יַעֲשֶׂה לוֹ וְהָאִי לֹא
בָּאָה קְאֻמְרִינָן וְהָאִי כִּי
הוּא דְכְּתִיב וְחֻבֵּל
הוּא אִם אִינוּ עֵינִין
שׁוּה פְּרוּשָׁה יִתְנָהּ
בְּה שׁוּה פְּרוּשָׁה
הִי

וְלֹא יִשְׁכַּח

פוטורין * א"כ ממתי' סברה דחייבי מיתות שוגגין פטורין דאי סיפא מיירי בשהתרו בו ליפלו בחייבי מלקיות גופייהו והוה מצי למיפדך מממתי' אלא דלא מצי למיפדך אלא מדיוקא ולהכי פריך ליה מתנא' נון בכולה מילתא ועוד אומר רשב"א דר' שמעאל בנו של רבי יוחנן ליה וזריך לומר דלתנא דבי חזקיה לא יהיה אסון היינו אסון ממש ליה לה פטור ממיתה וממון לתנא דבי חזקיה א"כ לא קאי קרא דאסון אלא זה וזה ופטר הנשרפין לרשע דפטור נתכוין להרוג את זה והרג דר"א דאמר קראי בנתכוין להרוג את זה והרג את זה דר"א: דלא ישלם דמי ולדות בהדי מיתה והא נמי דדרשין בשליהי פרק כיצד טעמיה על הכניסה לחוד וקרא דלא תחטאו דדרשין מיייה דלא תשקול דבי חזקיה כדפירש בקונטרס לקמן (דף נה.) דממכה בהמה לא מצי להכי אינטרין למכתב כולוה והכי ילפינן מה מכה בהמה לא חלקת פטור פטור שכתב בו לא תחטאו בין שוגג בין מזיד וצין דרך יליהו וירידה בכל ענין לא תשקול ממונא מנייה ונפטריה כדאמרין במבא במבא. מנייה לרצח לית ליה הכא גזרה שוה דרשע רשע וכן ממון ולא ילפינן מלקות וממון ממיתה וממון בגזרה שוה דרשע רשע ונהרגין עד שיגמר הדין על פיהן דאמרין חייבי מלקיות מניין אחיא (ספ.) גבי דיני נפשות מחזירין לזכות אבל לא לתובה דלמרינן חייבי ההחובל (צ"ח פו: ושם) גבי וכן היה ר"י פטור פירוש את הסומא מחייבי לרואה רואה וחייבי מלקיות אחיא רשע רשע ורצון דפליגי עליה התם לאו לן דרשע וכן יוחנן אית להו כ"כ ר"מ דרשע רשע כדבר שהוא בגופו וכן דרשע ויטעמא משום דרשע מוכח דרשע רשע לענין מלקות וצריך שנאמר מכה בהמה ישלמנה ואצ"י אית ליה גזרה שוה דרשע רשע וקוה כר"מ דלמלקות וממון לא לר"ך קרא דאחיא רשע רשע ואם לא (ספ. נה: ושם) וי"ל דקצר כאדריק תנאי דהתם דלא דרשי מכה מכה כי יתן מום וגו'. אית דגרסי וסמך ליה ולא מגזרה שוה יליף קרא אחרינא ומייה מדפריש בריש החובל (ספ. נה:) מאי חזית הקדש ביה מקרא קמא משום דאליטריין במהדר משה אדם ואלתאי נפוש בהמה דסמך ליה אי נמי משום דאליטריין קרא קמא לכתמיה טור אף מכה אדם כו' כדאמרין בריש הנחנקין (פאהדין פד: ושם):

חם

מסורת הש"ס

(א) לקחן לה. ב"ק לה. שפד;
 (ב) שסדדוהו ו' שש;
 (ג) שסדדוהו ו' שש;
 (ד) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (ה) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (ו) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (ז) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (ח) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (ט) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (י) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (יא) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (יב) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (יג) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (יד) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (טו) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (טז) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (יז) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (יח) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (יט) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כ) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כא) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כב) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כג) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כד) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כה) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כו) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כז) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כח) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (כט) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;
 (ל) ש"ק ש"ק. ב"ק לה. שפד;

ורה אור השלם

1. וְכִי יִצְא אֲנִישֵׁי וְנָפְרוּ
 אֶשְׁרֵה הָרָה יִצְאָהּ וְיָקָן
 אִשָּׁה וְיִהְיֶה אִתָּה עֵשֶׂה
 וְיַעֲשֶׂה כְּאִשֶּׁר יִשְׁתֶּה עֲלֶיהָ
 בְּעַל הָאִשָּׁה וְיָקָן
 בְּפִלְסוֹ: כִּשְׁמוֹת כָּאֵל
 2. וְלֹא תִקְרָא בְּכֹף לְנֶפֶשׁ
 רֵצָח אִשָּׁה וְיִקְרָא
 לְמֹתוֹת בִּי מוֹת יְמֹת:
 כִּמְבֹרָה לֵאלֹהִים
 3. וְיִהְיֶה אִם בִּי חַבּוֹת
 תִּרְשַׁע וְהוֹדִיל וְהִשְׁטָה
 וְהִבְהִיז לְקוֹנֵי דָר וְשִׁעָתוֹ
 בְּמִסְפָּר: וְכִרְסָה כִּי
 4. מִמֶּנּוּ בְּהִמָּה יִשְׁלַמָּהּ
 וּמִכֶּה אֶדָם יְמֹת:
 וְיִקְרָא דָם כִּי
 5. וּמִכֶּה נֶפֶשׁ בְּהִמָּה
 יִשְׁלַמָּהּ נֶפֶשׁ תַּחַת
 נֶפֶשׁ: וְיִקְרָא דָם כִּי
 6. וְאִשִּׁי בִי יָתוֹן מוֹם
 בְּעִמְּתוֹ כְּאִשֶּׁר יִשְׁתֶּה כִּי
 יַעֲשֶׂה לָּהּ כְּאִשָּׁה דָם
 וְיִקְרָא דָם כִּי

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ומי איכא וכו'
א"כ מתני' סברה. כעין זה
בב"מ דף ח ע"ב תוס' ד"ה
מנהיג לחודיה:

מוסף רש"י

והא תני דבי חזקיה
מכה אדם ומכה בהמה
וגו'. ראה לקמן לה א.
האי בקטלא כתיב.
ותשלומין אין שם (ברק
:39). הכאה הבאה
קאמרינן. ע"ג דקראי
לא דמו גמרינן גזרה שוה
דכתיבי דבי ר' ישעשאל ושם
הכאן וזא הכאן, ומזה
אדם דקתיבי הכי הכאה אדם
דקאמרינן ומי יאן מוס גמר,
דמוס ע"ג זא הכאה בן (שו).